

Falešné probuzení – Zac Poonen

Ježíš a apoštolové opakovaně varovali, že v posledních dnech se rozšíří svody a přijde mnoho falešných proroků (Mt 24,3-5,11,24; 1Tm 4,1) – a v posledních několika desetiletích jsme jich viděli dost.

Jak to, že milióny křesťanů byly svedeny lživými proroky a falešnými „probuzeními“? A proč je tolik kazatelů, kteří se stávají kořistí nečistoty a chamtivosti?

Zde jsou dle mého názoru některé z hlavních příčin:

1. Většina křesťanů dnes není obeznámena s tím, co učí Nový zákon, protože ho nestudují pečlivě; a tak následují učení **svých představených**, a ne učení Nového zákona.
2. Zajímají se více o zázraky (nadpřirozené **dary**), než o svůj charakter (nadpřirozený život z Boha).
3. **Materiální** bohatství je pro ně důležitější než bohatství duchovní.
4. Nejsou schopni rozeznat **duševní** vzrušení či **psychologickou** manipulaci od opravdového působení Ducha svatého; příčinou je opět neznalost Nového zákona.
5. Nejsou schopni rozeznat **psychosomatické** uzdravení (uzdravení, které se dostavuje jako důsledek správného postoje mysli) od zázračného uzdravení v Ježíšově jménu.
6. **Citové** vzrušení a neobvyklé tělesné projevy jsou pro ně důležitější než niterná radost Hospodinova.
7. Ti, kdo jsou ve vedení, považují svou **službu** lidem za důležitější než niterné chození s Bohem.
8. Uznání (*též: schválení, souhlas, potvrzení*) od **lidí** je pro tyto vůdce důležitější, než uznání od Boha.
9. Pro tyto vůdce je **počet** těch, kdo navštěvují jejich shromáždění důležitější, než to, zda jsou cele oddáni Kristu.
10. Budovat **vlastní** království a finanční impérium je pro tyto vůdce důležitější, než budovat místní církve a stát se jejím služebníkem (**Jeremjáš 6:13**).

To vše je V PŘÍMÉM PROTIKLADU s tím, co učil Ježíš. Protiklad Krista nazývá Nový zákon „**anti-Kristem**“. Pokud v tom křesťané nebudou mít jasno, až Antikrist vystoupí na světovou scénu se svými falešnými znameními a zázraky (2Te 2,3-10), slepě ho přijmou i oni. Kdo je veden Kristovým Duchem, bude naprosto opačného ducha, než popisují shora uvedené body.

Zde parafrázuji Ježíšova slova z [Matouše 7,13-27](#) (čtete celý kontext Matouš 5 až 7):

„Řekl jsem právě, že brána vedoucí k VĚČNÉMU ŽIVOTU je velmi těsná a cesta velmi úzká (Mt 5-7). Přijdou však falešní proroci a budou říkat, že do života se vejde snadno, a že brána není těsná, ale prostorná a cesta široká. Takových se varujte. Poznáte je snadno, budete-li si všimnout, jaké ovoce nese jejich charakter: Jsou svobodní od hněvu, jsou svobodní od touhy po ženách, jsou svobodní od lásky k penězům a jsou svobodní od toho, aby se úzkostlivě sháněli po materiálním bohatství, jak to dělají lidé ze světa? Kážou proti tomu jako nyní já? (Mt 5,21-32 a 6,24-34). Tito falešní proroci mohou používat mnohé dary, činit zázraky a mohou uzdravovat v mém jménu, ale v poslední den je všechny přesto pošlu do pekla, protože mě nepoznali (jako toho SVATÉHO) a ve svém osobním životě neskončili s hříchem (Mt 7,21-23). Pokud tedy hodláte budovat církev na skále, která se nikdy, ani v tomto čase ani na věčnosti, nepohne a nepadne, dbejte na to, abyste sami dělali všechno, co jsem vám právě řekl (Mt 5 až 7) a ostatní učte zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. Tak budu s vámi po všechny dny a moje moc bude vždycky při vás (Mt 28,20; 18). Pokud slyšíte, co vám říkám, ale nebudete se tím řídit, pak církev, kterou se vám podaří vybudovat, bude možná velmi početná a udělá dojem na lidi, ale jednoho dne se pohne a padne (Mt 7,25).“

Jak tedy budovat církev, aby byla v posledních dnech neotřesitelná?

1. Musíme žít Kázání na hoře (Matouš 5 až 7) a kázat ho neustále.
2. Musíme žít v nové smlouvě, nikoli ve staré smlouvě. Proto musíme dobře rozumět, v čem se tyto dvě smlouvy liší (2K 3,6). A novou smlouvu musíme také kázat.

Když dnes kazatelé padnou do vážného hříchu, ospravedlňují se (a utěšují se) příklady starozákonních svatých lidí, kteří také zhřešili. Po nějakém čase odmlky pak svou službu obnoví. Citují pak příklad Davida, který spáchal cizoložství, nebo Eliáše, který upadl do deprese, a říkají: „Bůh je pak stejně používal dál“! Jako svůj příklad ale neuvádějí apoštola Pavla, který žil vítězně a v čistotě až do konce života.

To, co ti kazatelé (a většina křesťanů) nevidí, je, že dnes pro nás starozákonní svatí lidé nejsou určeni za příklad. My žijeme v době milosti, dostali jsme mnohem více a „komu je dáno více, od toho bude více požadováno“ (Lukáš 12,48). Prostředníkem NOVÉ smlouvy je Ježíš. **ON** je naším Příkladem a Původcem naší víry – naším příkladem není David, ani Eliáš. Rozdíl mezi starozákonními svatými lidmi (o kterých hovoří Židům 11) a Ježíšem je jasně vyjádřen v [Židům 12,1-4](#). V této realitě ale žije málokdo. Jen málokdo ví, že v nové smlouvě „pro nás Bůh zamýšlel něco LEPŠÍHO“ (Žd 11,40).

Kdokoli z nás může selhat stejně jako ti mnozí kazatelé, nebudeme-li obezřetní a bdělí, neboť Satan je úskočný nepřítel. Naše bezpečí tkví v důsledné poslušnosti novozákonnímu učení a v poddanosti zbožným vůdcům. (A „zbožnými“ vůdci myslím ty, u nichž není ani jedna z těch špatností, které jsem uvedl výše). Pokud se učíme z chyb druhých, můžeme se vyhnout tomu, abychom dělali tytéž chyby.

Před Pánem vždy padněme tváří do prachu – jen v takovém postoji můžeme od Boha přijímat nadpřirozené zjevení jako apoštol Jan ([Zj 1,17](#)). Když se pokoříme, obdržíme milost, abychom se stali vítězi ([1Pt 5,5](#)). A až nám Duch svatý ukáže pravdu **v Božím slovu** a pravdu **o nás**, budme naprosto upřímní a „milujme pravdu, která nás může zachránit“ z každého hříchu. To je způsob, jak nás Bůh chrání od každého bludu ([2Te 2,10-11](#)). Amen.